

snævre Skorstene, medens Ministeriet den Gang ikke vilde gaa ind derpaa. Nu har den højtærede Justitsminister forelagt Lovforslaget med Tilladelsen til Opførelse af snævre Skorstene, saa det kommer rimeligvis ikke til at hindre Lovforslaget i at blive gennemført denne Gang. Den Bestemmelse tror jeg vil blive hilst med almindelig Tilfredshed.

Saa kommer Bestemmelsen om de autoriserede Skorstensfejere. Den har været omtalt af de to ærede foregaaende Talere. Den første Taler, det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, var mindre velfornøjet med den Bestemmelse, idet han var bange for, at Skorstensfejerne vilde sætte nogle Lærlinge eller Drengte til at udføre Arbejdet; det kunde de maaske nok gøre, sagde han, men i alt Fald vilde de ikke kunne foretage det Syn, som efter en senere Bestemmelse i Lovforslaget er tillagt Skorstensfejerne, altsaa det aarlige Eftersyn af Ildsteder og Skorstene, det, der nu foretages af de meget — jeg havde nær sagt berygtede Brandsyn. Jeg kunde alligevel godt tænke mig, at det vilde være heldigt, at det blev Fagmænd, der kom til at udføre Skorstensfejningen og ligeledes kom til at foretage det Syn, der er omtalt senere i Lovforslaget, for det har dog sin Betydning, at det er sagkyndige Folk, der udfører den Slags Ting. Jeg nærer ikke den samme Frygt som det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing) for Skorstensfejerlærlingene. Derimod giver jeg det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (A. P. Hansen), Ret i, at det vilde være vanskeligt at faa Loven gennemført i Løbet af 6 Maaneder, fra den er bekendtgjort i Lovtidende, naar den Bestemmelse om Skorstensfejerne samtidig skal træde i Kraft. Der findes nemlig ikke omkring paa Landet faglærte Skorstensfejere, og hvis det bestemmes, at det skal være faglærte Skorstensfejere, ser jeg ingen Mulighed for at faa det tilstrækkelige Antal Skorstensfejere faglært i Løbet af 6 Maaneder; jeg antager, at de skal staa i Lære i betydelig længere Tid.

De Bestemmelser, der er foreskrevet i § 18 om Forsigtighed i Omgangen med Ild, Lys, Tændstikker og Fyrværkeri og med Tobaksrygning og lignende, finder jeg gode, men jeg savner en Bestemmelse, der vistnok vilde være njemme i den Paragraf, en Bestemmelse om Bjerens eller Husbondens Ansvar. Det ærede 6te tingvalgte Medlem omtalte forskellige Brandes Opkomst, deriblandt de Brande, der var opkommet, fordi en Aksel var løbet varm. Jeg tror, det var en Million, det havde kostet i Løbet af et

Aar. Det er jo slet ikke saa lidt, men jeg er temmelig sikker paa, at hvis der blev paalagt Husbonden eller Bjerens eller den ansvarlige Bruger af Virksomheden et Bødeansvar for ikke at have efterset og smurt Aksellejerne, vilde man undgaa en Del af den Slags Brande. Det vilde maaske ogsaa være til Gavn for de paagældende selv, at de blev forpligtet til at se noget bedre efter deres Aksler, for selv om der ikke opkommer Brand ved, at en Aksel løber tør, bliver den i alt Fald lettere slidt op, og det er en Bekostning, som betyder mere end den Ulejlighed en Gang imellem at se efter, om Lejerne er smurt. Det er nemlig efter min Mening ikke nok, naar en Gaardmand paa Landet naar en Akselledning, der bliver trukket af en Motor, en Vindmotor eller en elektrisk Motor, at han siger til sin Forkarl eller Karl: Sørg for, at den Aksel noldes smurt tilstrækkeligt. Det kan være, at Forkarlen ogsaa er god nok, men han overlader det maaske til en Tjenestedreng at se efter, og Resultatet bliver mange Gange, at den ene ikke ser efter og den anden heller ikke. Maaske de smører de Lejer, der ligger nærmest for, men de Lejer, som ligger gemt inde under Taget eller lignende, ser man ikke, og dem kommer man ikke til. Saa løber de varme, og det bevirker, at Lejerne brænder i Stykker, og der opstaaar Brand. Jeg tror, det vilde være heldigt, om der blev paalagt de paagældende ansvarlige Brugere af saadanne Aksler et Bødeansvar. Derved vilde man sikkert undgaa en Del af de nævnte Brande.

I § 20 er der indsat en Bestemmelse om, at hvis $\frac{3}{4}$ af Sognets Indbyggere ønsker det, er Sogneraadet bemyndiget til at ansætte en Natvægter. Denne Bestemmelse tror jeg egentlig ikke gør nogen Skade, men den forekommer mig at være ganske overflødig, idet jeg føler mig fuldt forvissat om, at der ikke vil blive ansat Vægter i et eneste Sogn i Landet efter denne Bestemmelse, derfor kan man lige saa godt stryge den. Jeg tror egentlig heller ikke, det vil have megen Betydning, thi Ordningen med Natvægtere er nu om Stunder forældet. Der er jo næsten ingen Steder, være sig i By eller paa Land, hvor der ikke færdes Folk paa alle Tider af Døgnet, saa opkommer der en Ildebrand, vil det nok blive set.

Jeg kommer derefter til de helbredende Midler, som jeg tillader mig at kalde dem, og som jeg altsaa har mindre Tiltro til. Det er Brandvæsenet og Brandredskaberne paa Landet. Det er vist ikke for meget sagt, — jeg har hørt det mange Gange og har vist ogsaa selv sagt det —, at det virker